

Ania St, Po Prostu

Deszcz umiera po cichu, zostaje tylko, za na poliku,
Wiatr syczy, cała, pod powiekami ktoś, myślenie
sen nadchodzi powoli, w poduszkę, wkładając wszystko, co boli,
strach gdzieś, czai się, siła, w ciszy, tęsknota myślenie
Nie zwolnij, daj, już, mnie, nasz czas już, skończ, cz
resztki wiary utopi, am, czym ta miłość, o, dla nas by
Zadaj ten ból, nie ma nas już,
zamknij bramy, spalmy mosty, nie wytrzymam wiary, cej
rozstać;
Chwile zamknij, te w dzień, oni, ci, ni, te mocno
zdjęcie, cia już, zdjęcie, te ze, ciany, czy to naprawdę,
nie wiem, czy czujesz to samo, tyś, ce zapewne, by, y mi,
zostaje, y rany są, w ostrych, powiedz, dlaczego nie chcieli,
Nie zwolnij, daj, już, mnie, nasz czas już, skończ, cz
resztki wiary utopi, am, czym ta miłość, o, dla nas by
Zadaj ten ból, nie ma nas już,
zamknij bramy, spalmy mosty, nie wytrzymam wiary, cej
Nie zwolnij, daj, już, mnie, nasz czas już, skończ, cz
resztki wiary utopi, am, czym ta miłość, o, dla nas by
zadaj ten ból, nie ma nas już,
zamknij bramy, spalmy mosty, nie wytrzymam wiary, cej
rozstać;
Przez ten bagaż, wyobraź, zabili, my resztki marzeń
by, wolimy sami przecie, tylko czy tak, gdzie lepiej?
Nie zwolnij, daj, już, mnie, nasz czas już, skończ, cz
resztki wiary utopi, am, czym ta miłość, o, dla nas by
Zadaj ten ból, nie ma nas już,
zamknij bramy, spalmy mosty, nie wytrzymam wiary, cej
Nie zwolnij, daj, już, mnie, nasz czas już, skończ, cz
resztki wiary utopi, am, czym ta miłość, o, dla nas by
zadaj ten ból, nie ma nas już,
zamknij bramy, spalmy mosty, nie wytrzymam wiary, cej
rozstać;